

Index Rerum,

Exceptio respiciens proprietatem, cum possit repelli, si admittitur de ea erit cognoscendum in possessorio, à quo iudicio tanquam mixto datur appellatio, p. 352. n. 99

Ab Exceptione excusabilium contra notorium denegatione, interlocutoria appellatio admittitur, etiam si à diffinitiva non admittatur, p. 467. n. 59

Exceptionibus moderantibus sententiam ferendam non admissis potest appellari, nihilominus poterit procedi in causa principali tanquam separata, p. 471. n. 34. ubi de exemplis, & ibid. n. 35. ubi de ratione.

Exceptio ubi sit apposta appellationem esse tertiam, & iudex se competentem pronunciet, sententia lata ejusdem tertie appellationis vigore erit valida, p. 481. n. 31

Exceptiones plures alie quando possunt opponi executioni pensionis, & de effectibus quasi possessionis pensionem exigendi, & quibus clausulis in eius causa appellationis rescribatur, & de aliis pluribus in causa judiciali in materia pensionis qui sint videndi p. 355. n. 89

Exceptio rei iudicatae ut obstat, debet videnter constare, p. 524. n. 204

A rejectione Exceptionis oppositae nullitatis evidenter ex actis, si non appelletur iterum postea opponi non potest, p. 527. n. 245

Exceptionem contradicere non sufficit nisi etiam à receptione opponens appellet, ibid. n. 247

Exceptio sequestri auctoritate iudicis precipientis debitori ne solvat suo creditori, an impediatur executionem pro ipso sequestrato, p. 559. n. 151. & quid si debitor sequestrum procuravit, num. seq. & quid adversus fideiussorem, sub n. 152

Exceptioni competenti renunciare censetur pars, sicut & non opponens, p. 331. n. 72

Exceptiones incompetente sui aut mandantis, si sub-executor rejiciens procedat executione, excedit, & datur appellatio suspensiva, p. 542. n. 6

Exceptio revelans & legitima dicitur quae provenit à causali, quae iustam causam praestat, appellandi, ibid. n. 8

Exceptio si non potest executioni opponi non potest appellari ob rejectionem, ibid. n. 9

Exceptio falsa, & surreptitiae commissionis oritur post sententiam, & est incognita superiori, p. 543. n. 22

Exceptio impugnante potestate delegantis potest delegatus cognoscere, ibid. n. 25

Exceptiones infrigentes jurisdictionem delegantis, admittit & cognoscit delegatus, ibid. n. 26

Exceptiones executorialium executioni convenientes, legitima dicuntur, & ut soluta admittenda, p. 550. n. 1

Exceptiones dicuntur non legitima, quae à lege reprobantur, ibid. n. 3

Exceptiones minus legitimas rejiciendas admittens executor ex hoc capite appellationis ut licite deferendum est, ibid. n. 9

Exceptiones legitima quae executioni sententiae opponi possunt, in duplici sunt differentia, ibid. n. 14

Aliae refringunt sententiam, illique ex diametro repugnant, aliae non repugnant directe, sed tantum modificanc, quales sunt in utroque casu, ibid.

Exceptiones omnes indistincte omnes executores an admittere, & terminare queant, p. 551. n. 15

Exceptiones infrigentes & annullantes sententias licet executor non teneatur admittere, potest tamen si vult ad effectum superferendi, & rescribendi duntaxat, ibid. n. 18

Primo quando Exceptio esset notoria, & nondum fuisset in iudicium deducta, ibid. n. 19

Secunda exceptio excommunicationis opposita petenti executionem, ibid. n. 20

Tertia Exceptio est causa noviter orta, quam si cognosceret iudex superferederet, ibid. n. 21

Quarta Exceptio, falsi rescripti, ibid. n. 22

Quinta exceptio nullitatis notoria, ubi executio est ir-retractabilis, ibid. n. 23

Exceptio nullitatis in continenti probata, ex inspectio-ne actorum, est legitima, & impedit etiam trium conformitum executionem, p. 552. n. 35

Exceptio nullitatis ex defectu jurisdictionis etiam trium conformium executionem impedit, ibid. n. 36

Exceptio nullitatis notorie impedit executionem opposita coram iudice sententiam ferente, executor autem non tenetur terminare, sed interim superferere, ibid. n. 37

Exceptiones modificativas, quae directe non infringunt sententiam, sed respiciunt executionem sententiae tantum, executor mixtus admittere tenetur, ibidem num. 39

Exceptiones modificativae naturae executionis conveniunt, & ideo admittenda per executores, p. 553. n. 46

Exceptiones quae coram ipso executore proponi possunt, & quae non sunt coram superiori mandante, ibid. n. 48

Exceptionis legitima à rejectione ut possit appellari, & excedat executor, debet illius probatio in continenti offerri, non alia, ibid. n. 50

Exceptio legitima ut per executores admittatur, debet vel ex eisdem actis probari, vel conferre in continenti probationem, p. 554. n. 52

Exceptio quae continent aliquam dubitationem juris vel facti non promptè liquidabilem, respicit proprietatem, ibid. n. 63

Exceptiones peremptoriae non infringunt, nec directe impugnant, sed modificanc sententiam, possunt ut legitima opponi in eius executione, ibid. n. 65

Exceptio modificativa cum non impugnat sententiam dicitur quid separatim ab appellatione principali, p. 555. n. 66

Exceptiones modificativae & legitima, quae sint, p. 555 n. 67. remissive.

Exceptio collationis bonorum potest ut modificativa opponi executioni sententiae, ibid. n. 68

Exceptio peremptoria modificativa semel iudicio principali & ante sententiam opposita, & iudice rejecta, in executione opponi non potest, ibid. n. 69

Exceptio modificata semel opposita, & terminata in principali non potest executioni sententiae opponi, ibid. n. 70

Exceptio modificata semel opposita in processu ad unum finem, potest ad aliud diversum in executione sententiae opponi, ibid. n. 71

Exceptio peremptoria modificativa semel processui opposita, non tamen per iudicem super ea pronuntiatum, an executioni opponi possit, ibid. n. 72

Exceptio sumptum est modificativa, & admittenda per executores executioni sententiae, quam directe non impugnat, ibid. n. 73

Exceptio retentionis adeo favorabilis est, ut etiam post sententiam competat, ibid. n. 75

Exceptio impensarum per viam actionis, & exceptionis, iudicium principale deduci potest, ibid. n. 78

Exceptio competens obligato ad alimenta, ne conveniatur ultra quam facere possit, est modificativa, p. 556. n. 88

Exceptio augmenti, aut diminutionis bonorum alimentati, & alimentantis, est legitima, & variatur juxta augmentum & diminutionem, p. 556. n. 98

Quod intellige si in continenti haec augmenti, aut diminutionis exceptio probetur, id. n. 90

Exceptio modificata oppositiva, & non determinata, censetur reservata executioni sententiae, quando est compatibilis cum sententia, ibid. n. 85

Exceptio opposita & non terminata, censetur rejecta, & non admittenda in executione, quando est incompatibilis cum sententia, ibid. n. 86

Exceptio

& Verborum.

Exceptio orta ex ventre sententiae, est legitima, quam si executor rejiciat, excedit, p. 556. n. 99.

Exceptionibus omnibus sublati per statutum non tollitur orta ex eodem statuto, p. 556. n. 100

Exceptio ex ventre sententiae aut instrumenti, obstat etiam non opposita, quia semper loquitur, & simul cum actione praesentatur & deducitur, p. 557. numero 101

Exceptio orta ex instrumento prodest si ex eo agatur, secus si ex re iudicata super instrumento, nisi & in illa sit inclusa, ibid. n. 102

Exceptio (non implevisti ex latere tuo) ut legitima opponitur executioni, ibid. n. 108

Exceptio (tu non implevisti ex parte tua) oritur ex ventre sententiae, & quodcumque opponi potest executioni, ibid. n. 109

Exceptione (tu non implevisti) stante, inhibito expeditur contra executionem, ibid. n. 110

Exceptionibus omnibus exclusis non intelligitur exclusio exceptio (tu non implevisti) ibid. n. 111

Exceptio (rei non traditae & pretii non soluti) ejus est naturae cujus exceptio [tu non implevisti] & opponi potest executioni sententiae, ibid. n. 113

Exceptio etiam dilatoria quae oritur post sententiam, potest licite ejus executioni opponi, ibid. n. 114

Exceptio dilatoria orta post litem contestatam, potest opponi, ibid. n. 115

Exceptio [quod petis intus habes] opponi potest sententiae, ibid. n. 119

Exceptio defectus mandati aut jurisdictionis, est perpetua, & nunquam censetur exclusio, & obstat etiam tribus conformibus, p. 558. n. 125

Exceptio opposita primae solutioni annui redditus, & rejecta an opponi queat in executionibus sequentium annorum, ibid. n. 135

Exceptio litis pendente in executivis non admittitur, p. 561. n. 171

Exceptio eadem obstat necessario quae cedenti, & etiam intruso, lite pendente & tandem competit exceptio, quae condemnato per sententiam, ibidem numero 175

Exceptio revelans vel non, secundum naturam iudicii executi quae dicatur, remissive, p. 665. n. 189

Exceptio iudicio opposita, de qua est actum, non tamen ejus sit mentio in sententia, quando censetur omissa, p. 571. n. 55

Exceptiones attingentes proprietatem non admittuntur in iudiciis possessoriis, p. 584. n. 206

Exceptiones proprietatis tendentes ad destruendam possessionem admittuntur in iudicio possessorio, ibid. numero 207

Exceptiones excludentes qualitatem requisitam à jure ad obtinendum in iudicio possessorio, admittuntur omnes, ibid. n. 208

Exceptio rei iudicatae nocet eadem, ubi est res vel persona verè interpretative, p. 192. n. 328

Exceptio rem pluris minusve esse liquidatam sententiae executionem non suspendit, p. 617. n. 22

Exceptio taxae excessus ubi inducit contractum usurarium, si probetur intra decem dies admittitur in executione ad periculum, ibid. n. 24

Exceptiones omnes spectantes liquidationi, in executione admittere tenetur executor, tam ex parte actoris quam rei, p. 621. n. 67

Exceptiones relevantes & proportionabiles iudicio executivo executor tenetur admittere, aliàs Rota admittit appellationem, ibid. n. 71

Exceptio (quod peti intus habes) opponitur post rem iudicatam contra victorem, p. 622. n. 79

Exceptio paupertatis an & quando excuset à solutione fructuum, ibid. n. 86

Exceptio rei iudicatae obstat ubi datur identitas rei,

causae, & personarum, pagina 640. numero 73

Exceptio quae oritur ex sententia praecise, est verificanda in executione, etiam si requirat altiore indaginem, p. 648. n. 49

Exceptio nullitatis si oritur ex ventre instrumenti quod exequitur, suspendit ejusdem executionem, ibidem num. 50

Exceptio orta ex ventre sententiae aut instrumenti, non censetur exclusio, etiam si requirat altiore indaginem, ibid. n. 52

Excessus.

Excessus, violentia, & iudicis iniquitas inter procedendum si arguatur, ex actorum inspectione detegenda est, p. 62. n. 114

Excessus executionis materia subtilis, difficillima, & indigesta est, & utriusque fori tribunalibus frequens, p. 495. n. 2

Excessui consentire non videtur, qui consentit sententiae, p. 513. n. 15

Excessus est potestatis mandatae limitum transgressio, p. 514. n. 36

Excessus est novum quoddam gravamen extra limites potestatis mandatae per executores illatum, & haec descriptio magis consonat, ibid. n. 37

Excessus executionis dicitur casus non decisis in sententia, quae exequitur, p. 516. n. 70

In excessu cessat omnis res iudicata, & omnis obligatio executiva, ibid. n. 71

Ab excessu appellationi emissae nisi executor deferat vim facere, decernit Senatus aditus per viam violentiae, p. 517. n. 74.

Excessus potest dici & committi tot modis, quos potest aliquid dici plus, ibid. n. 75

Excessus omnis gravamen est, ibid. n. 76. non è converso, ibid.

Excessus gravamen est qualificatum plura specialissima continens, ibid. n. 77

Excessus dicitur quando aliquid additur sententiae quae exequitur, non tamen quando aliquid detrahitur, ibid. n. 82

Excessus & defectus inter se contraria sunt, & repugnancia, ibid. n. 83

Excessui executoris tria reperiuntur in jure descripta remedia, ibid. n. 74

Excessus tendunt in noxam reipublicae ac regulariter in malam partem sumitur, ibid. n. 85

Excedere dicitur executor si aliquid dolose vel lata culpa faciat, ibid. n. 87

Contra Excessum executoris potest gravari implorare officium iudicis superioris, ibid. n. 88

Querela adversus executores Excedentes quotidie utuntur advocati in supremis tribunalibus, ibidem.

Ad Excessus revocationem nullitatis remedium introductum est, p. 518. n. 91

Ab Excessu simul cum querela appellare valde utilissimum est, ne executor excessum exequatur, ibidem num. 92

Ab Excessu utens appellationis remedio non auditur post decem dies, ibid. n. 100.

Excessus intra quod tempus sit proponendus disceptatur, ibid. n. 101

Excessus executoris ut non sit nullitas, sed iniustitia tantum, egeatque appellatione qui teneant, ibidem n. 102

Ab Excessu quantumvis nullo utile est appellare ut causet suspensionem, p. 519. n. 109

Excessus per viam appellationis & nullitatis potest in iudicium proponi, ibid. n. 110

Excessus omnis mandatae commissionis est nullitas, ibid. n. 111

Excessus executoris non transit in rem iudicatam, quominus

quominus quocumque tempore possit iudicium allegari, p. 519. n. 113
Excessus an ultra triginta annos possit proponi, ib. numero 114
 De Excessu executoris etiam post triginta annos & perpetuè agi posse, defendit Author, ibidem, numero 117
 Executoris mandatum & procuratoris eisdem legibus regulantur quoad excessum, ib. n. 119
 Excessus executoris excedentis limites sententiæ potest quandocumque proponi, p. 502. n. 126
 Excessus causa pendente an currat tempus ad appellandum à simplici gravamine, casu quo declaratur non excessisse executorem, ibid. n. 130
 Excessus executoris est attentatum, ibid. n. 133
 Excessus executoris est incompatibilis cum simplici gravamine, & iniustitia, ibid. n. 134
 Super excessu iudex dumtaxat aditus non potest se introumittere & cognoscere de simplici gravamine, & iniustitia executoris, ib. n. 135
 Excessus causa, & simplicis gravaminis sunt inter se diuersæ, ibid. n. 138
 Excessus articulo pendente non currit terminus ad appellandum à simplici gravamine executoris, ibidem n. 139
 Ab Excessu qui appellavit etiam si succumbat, prodest illa appellatio, ut possit prosequi super simplici gravamine, quia semel à facto executoris appellavit, licet sub falsa causa, p. 521. n. 140
 Ab Excessu Appellationi emissæ per procuratorem carentem speciali mandato ad idem deferendum non est, ib. n. 141
 Ab Excessu si appelletur, debet excessus nominatim exprimi, aliàs appellationi deferendum non est, ibid. n. 144
 Ab Excessu contra appellatam est juris præsumptio, cum ab executore regulariter sit prohibitum, nisi specialiter ab excessu, & ideo is debet exprimi, ut executor cognoscat an sit deferendum, ibidem numero 145
 Excessus causa si non sit in appellatione expressa, executor non tenetur superfedere, sed exequi, ibid. numero 147
 Excessus causam exprimere nullam tamen non prodest, ibid. n. 148
 Excessus causa exprimenda, ut discernatur, an sit appellatio deneganda, vel concedenda audientia, ibid. n. 149
 Ab excessu appellationi resistit jus non facta causæ expressione, ibid. n. 150
 Excessus causæ omisso non vitiat appellationem, nec ea non est de substantia nisi quoad effectum deferendi, ibid. n. 151
 Excessus specialis expressio requiritur, ita ut non sufficiat appellatio, quia excessisti à tua commissione, ib. n. 152
 Nec sufficit expressio in genere per relationem ad acta, ib. n. 153
 Ab Excessu appellatio an totam executionem suspendat, an solum excessum, ib. n. 154
 Excessus causa expressa si non concernat totam executionem, illam non suspendit appellatio, sed excessum expressum, ib. n. 155
 Excessus in uno casu allegatus supponitur in aliis non adesse, p. 522. n. 156
 Excessus executoris quomodo sit probandus, ibidem numero 163
 Excessus non præsumitur nisi per appellatam probetur, ib. n. 164
 Excessus debet constare euidenter, verisimiliter & probabiliter ibid. n. 165
 Excessus executoris probatur ex inspectiõnibus

quæ gessit commissionis, ibidem numero 167
 Excessus directè apponitur commissioni mandata, juxta quam appositus clariùs patet, p. 523. n. 179
 Excessus executoris per commissionem delegitur, sicut macula faciei per speculum, ib. n. 180
 Excessus separati ab executione possunt probari per testes, ut Varatari, vel illi qui ex actis non apparent, tangunt tamen negotium principale, ibidem, numero 188
 Excessus executoris tangens executionem ex actis non apparens per viam querelæ, proponi potest coram superiori, licet interim non suspendat, ibid. n. 189. & ibi declaratur.
 Ab excessu executoris non nisi semel appellari potest, nec secundæ appellationi deferendum, ibidem numero 190
 Excessus est articulus separatus ab executione & executorialibus, p. 530. n. 38
 Excessus contractum guarentigium non tangit, & ideo simplex commissio datur appellatione ab eo, ibid. num. 40
 Ab Excessu appellans juris præsumptionem contra se habet, quod ideo restringit potestatem appellandi, p. 524. n. 191
 Excessum non adesse declarans superior non causat perpetuum præjudicium, sed reparabile per viam simplicis gravaminis prosequendum post executionem, ibid. n. 192
 Excessum non fuisse licet declaratur, non tamen negatur adesse gravamen simplex, ib. n. 193
 In Excessu causa succumbenti non obstat exceptio rei iudicatæ, quo minus per viam simplicis gravaminis ulterius gravamen in iudicium deducatur, quia est causa diuersa & separata, ib. n. 196
 De Excessu proposito & sic de qualitate gravaminis si non constat, gravamen simplex reservatum remanet suo loco & tempore deducendum, p. 524. n. 198. ubi de exemplo.
 Excessus supponit defectum potestatis, & jurisdictionis, ac nullitatem gravamen simplex, aut etiam potestatem & actus veritatem supponit, ib. n. 208
 Ab Excessu causa an utraque pars possit appellare semel, p. 525. n. 210
 Excessus ad revocationem an præcisæ & necessaria sit appellatio, ib. n. 222
 Excessus revocationi tria remedia sunt à jure assignata appellatio, nullitas, & querela, ib. n. 223
 Excessum factum per delegatum Principis potest ordinarius reponere, p. 526. n. 227
 Excessus executoris ut reponatur, non est necessaria appellatio, sed querela sufficit, ib. n. 228
 Ab excessu appellare, licet non sit necesse, tamen valde est utile, ut executor superfedeat in executione ejusdem excessu, ib. n. 229
 Excessus nullitas per querelam deducta non suspendit executionem, ib. n. 243
 Excessus & nullitas deducta per viam appellationis impedit executionem, ib. n. 237
 Excessus per viam appellationis, hujus natura vestitur & assumit vires, ib. n. 238
 Ab Excessu appellatio omnino necessaria est, ut recurri possit ad Regium Senatam pro tollenda violentia, ibid. n. 342
 Excessus ratione causæ ille dicitur, qui concurrat circa exceptionem iniuste admittendam, vel rejiciendam, ibid. n. 243
 Excessus ob non admissam legitimam exceptionem executioni appositam præcisè requirit appellationem aliàs transit in rem iudicatam, ib. n. 244
 Excessus ratione causæ (hoc est) ob exceptionem rejectam non est nullitas, p. 527. n. 248
 Excessus quilibet executionis est nullus, quia in excessu

cessu executor caret potestate, mandato, & jurisdictione, p. 519. num. 109. & tempera ut p. 527. num. 248
 Ab Excessu appellatio ad superiorem mandantem proponenda est, p. 528. n. 2
 Cognitio an sit Excessum à commissione, spectat iudici à quo emanavit conditio, ib. n. 3
 Excessus ex defectu potestatis à ceteris excessus speciebus substantiam rapit, & de omnibus componitur, 541. n. 1
 Excessus nullus alius major quàm defectus potestatis mandata, quia immediatè & naturaliter est excessus, p. 542. n. 13
 Excessus executoris ut delegatur inquirimus potestatem mandantis, 543. n. 31
 Excessus de persona ad personam nullitas est, p. 568. num. 4
 Excessus adesse in executore, seu quolibet alio delegato: ergo licita est appellatio, valet argumentatio, ibid. num. 5
 Ab Excessu de persona ad personam appellationi ut legitima & suspensivæ deferendum est, ib. n. 6
 Excessus de persona ad personam est causa legitima appellandi ab executore, ib. n. 7
 Excessus circa liquidationem dupliciter consideratur, propriè, & abusivè, seu impropiè, p. 616. n. 7
 Excessus impropiè accidit ubi nimis taxatos fuisse fructus condemnatos qui asserit, p. 617. n. 8
 Excessus impropiè est potius iniustitia & simplex gravamen, quia executor tunc continetur sub limitibus suæ commissionis, ib. n. 9
 Ab Excessu impropiè, putà ubi nimis fructus sunt taxati, non datur appellatio suspensiva, ib. n. 10
 Excessus verè & propriè in liquidatione contingit, quando executor modum condemnationis, sive etiam liquidationis essentialiter variaverit, aut mutaverit, p. 618. n. 31. redduntur exempla, id.
 Excessiva dicitur liquidatio si executor ordinem omiserit liquidationis, admittens exceptiones rejiciendas, & rejiciens admittendas, p. 620. n. 57
 Et à tali Excessiva liquidatione licita est suspensiva appellatio, ib. n. 60
 Excedit executor si exceptiones admissibiles in liquidatione non admittat, vel admittat rejiciendas, ob quod licet appellari, p. 621. n. 70
 Excessus à principio causat nullitatem manifestam in executione, p. 658. n. 68
 Excessus est attentatum, p. 663. n. 156
 Excessus ad instar attentati reponitur, p. 664. n. 158
 Excessus commissionis causat attentatum, quo omnia attentatorum requisita concurrunt, ib. n. 159
 Excessiva executionis contemplationis possidens, pariformiter ut attentans ad fructus tenetur percipiendos, ib. n. 160
 Excessisse executorem ubi sit declaratum, an tota executio reponenda, an pro parte excessus dumtaxat, p. 666. n. 195
 Excessus aliud quid est diversum & separatum à sententia & executione, ib. n. 204
 Ab Excessu appellatio super eo dumtaxat devolvit cognitionem, ib. n. 208
 Excessum dumtaxat reponendum, non totam executionem, qui probant, ubi de communi praxi, p. 667. n. 213
 Excessum reponere potest de facto, & proprio motu reponere ipsemet executor qui excessit, p. 670. n. 464
 Excommunicatio
 Excommunicatio post legitimam appellationem est nulla ipsa jure, p. 65. n. 156
 Excommunicare potest iudex illegitimè appellatam pro executione suæ sententiæ, ib. n. 157
 Excommunicatus ad appellationem judicalem admittitur, Salgado de Protost. Reg.

titur, quamvis est species defensionis, ib. n. 163
 Excommunicatus sicut non potest agere, & convenire, ita nec appellare extrajudicialiter, ib. n. 167
 Excommunicatus potest appellare extrajudicialiter à iudice, secus à parte, ib. n. 168
 Excommunicationis absolutio non suspenditur per appellationem, quia periculum est in mora, carceris autem relaxatio trahit periculum in festinatione, p. 189. n. 249. & 250
 Excommunicatio, suspensio, & interdictum sub censura verbo comprehenduntur, p. 193. n. 1
 Excommunicationis sententia dicitur interlocutoria, ib. n. 2
 Ab Excommunicatione appellatio non suspendit ejus effectum, quia secum executionem, & ligamen trahit, ib. n. 3
 Excommunicati declaratio & publicatio fieri potest post appellationem ab excommunicatione pura, p. 294. n. 12
 Excommunicatus purè per denuntiationem amplius non intelligitur, nec excommunicationi aliquid addit, ib. n. 14
 A præcepto sub pœna Excommunicationis licita est appellatio suspensiva, ib. n. 18
 A comminata Excommunicatione licet suspensivè appellare, ib. n. 19
 Excommunicatio post appellationem legitimam est nulla & attentata, ib. n. 21
 Excommunicatio post legitimam appellationem cum nulla sit, potest clericus celebrare absque irregularitate, ib. n. 22
 Excommunicatio & aliæ censura, quibus casibus dicitur nullæ, aut iniustæ, p. 195. n. 26. remissivè.
 Excommunicatio actus est executivus, ib. n. 27
 Excommunicatio nulla non ligat & recipit appellationem, ib. n. 28
 Excommunicatio fertur in personam, non in locum, p. 196. n. 53
 Excommunicatum, suspensum, aut interdictum potest iudex appellatione pendente, fructibus, & distributionibus privare, & an veniant in repositione virtute decreti Regii, p. 197. n. 60. redditur ratio, ib. n. 61
 Excommunicatus privatus fructibus appellatione pendente illos non recuperat per viam attentati, sed querelæ, etiam si obtineat excommunicationem fuisse iniustam, ib. n. 64
 Excommunicatum in articulo mortis constitutum potest iudex à quo appellatione pendente absolvere, quia periculum est in mora, p. 339. n. 68
 Excommunicatio est actus executivus, d. 538. n. 61. & seqq.
 Excommunicatio ab homine non fertur nisi pro contumacia, ib. n. 62
 Excommunicatio pertinet ad jurisdictionem contentiosam, cum absque causæ cognitione ferri non debet, p. 633. n. 59
 Executor, Executio, Executorialis.
 Executione semel facta si res iterum auferatur, potest idem executor ejusdem sententiæ virtute rem restituere, p. 76. n. 19
 Executor vel alius iudex delegatus Pontificis seu Nuntii ad aliquam causam, si attentat, & dum pars gravata accedit ad Senatam, abiit in longinquo secum acta processus asportando: pars gravata decet occurrere ad superiorem iudicem ipsius gravantis, p. 95. n. 14. & non ad Senatam, n. 25
 Executor successor perficit executionem, quam inceptam reliquit prædecessor, p. 98. n. 77
 Executor sententiæ pœnalis non participat de illius pœna, sed honoris & potestatis iudicis superioris, p. 109. n. 204